

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.7.2014
COM(2014) 520 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**Energieffektivitet og dens bidrag til energiforsyningsikkerheden og den klima- og
energipolitiske ramme for 2030**

{SWD(2014) 255 final}

{SWD(2014) 256 final}

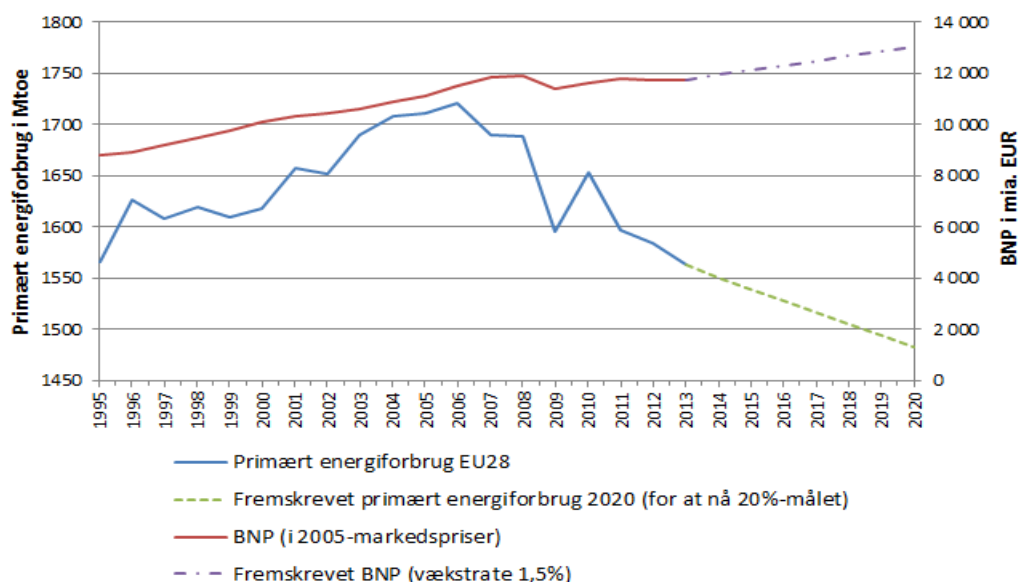
1. INDLEDNING

Kommissionen har for nylig forelagt en klima- og energipolitisk ramme for perioden 2020-2030¹. Med denne ramme foreslås ambitiøse mål for reduktion af drivhusgasemissioner og for vedvarende energi som en del af Unionens overgang til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi. Den fremmer også reduceret energiafhængighed og energi til mere overkommelige priser til erhvervslivet og forbrugerne gennem et velfungerende indre marked. 2030-rammen er siden blevet suppleret med en mere detaljeret analyse af EU's energiforsyningsikkerhed, under hensyntagen til de seneste geopolitiske begivenheder ved EU's østlige grænser, og en strategi, der foreslår konkrete tiltag for at mindske energiafhængigheden i den nærmeste fremtid og på længere sigt².

I overensstemmelse med anmodningen fra Det Europæiske Råd³ forklarer og sætter denne meddelelse tal på det bidrag, som energieffektivitet vil kunne yde til at nedbringe drivhusgasemissionerne og til at forbedre EU's energiforsyningsikkerhed, som begge er elementer i en integreret ramme for klima- og energipolitik. I overensstemmelse med direktivet om energieffektivitet aflægges med meddelelsen også beretning om udsigten til at nå 20 %-målet for energieffektivitet i 2020.

Energieffektivitet spiller en fundamental rolle ved overgangen til et mere konkurrencedygtigt, sikkert og bæredygtigt energisystem med et indre energimarked i centrum. Det er ganske vist energi, der er drivkraften for vore samfund og økonomier, men den fremtidige vækst skal nås med et mindre energiforbrug og lavere omkostninger. EU kan etablere dette nye paradigme. Som det ses af figuren, var EU allerede et godt stykke tid, før krisen ramte i 2008, begyndt at afkoble den økonomiske vækst fra energiforbruget gennem øget energieffektivitet. Siden da er der foregået en tiltagende afkobling af økonomisk vækst og energiforbrug, drevet af prissignaler og et omfattende sæt energieffektivitetspolitikker (se figur).

Figur 1. Udvikling af energiforbrug og BNP i EU, 1995-2013

¹ COM(2014) 15.

² COM(2014) 330.

³ Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 26.-27. juni 2014, EUCO 79/14.

Kilde: Kommissionens tjenestegrene på grundlag af data fra Eurostat.

2. UDSIGT TIL AT NÅ 2020-MÅLET

Den nuværende ramme for energieffektivitet

Et vejledende mål om energibesparelser på 20 % inden 2020 er blevet fastlagt som det overordnede mål for energieffektivitet⁴. Medlemsstaterne har opstillet ikkebindende nationale mål for energieffektivitet. Disse mål understøttes af:

- direktivet om energieffektivitet⁵
- direktivet om bygningers energimæssige ydeevne⁶
- produktforordninger, som fastsætter mindstekrav til energipræstationer og krav om mærkning med oplysninger om energipræstationer⁷
- CO₂-præstationsnormer for personvogne og varevogne⁸
- øget finansiering via EU's struktur- og investeringsfonde (ESI), Horisont 2020 og dedikerede faciliteter som ELENA⁹ og den europæiske fond for energieffektivitet
- indførelsen af intelligente målere i kølvandet på direktivet om det indre marked for elektricitet¹⁰
- EU's emissionshandelssystem (EU ETS)¹¹.

En beskrivelse af gennemførelsen af den nuværende lovgivning findes i tekstboks 1.

Tekstboks 1: Gennemførelse af vigtig energieffektivitetslovgivning – status

- Fristen for at gennemføre direktivet om energieffektivitet i national lovgivning udløb først for nylig. Medlemsstaternes energieffektivitetshandlingsplaner for 2014 viser, at der lægges øget vægt på at styrke de nationale politikker for energieffektivitet (se oversigten i bilag I).
- Direktivet om energieffektivitet tilskynder til ændringer i energitjenesteselskabers forretningsmodeller. Det pålægger medlemsstaterne at fremme finansieringsfaciliteter for energieffektivitet. I Tyskland stiller den statejede bank KfW præferentielle lån til rådighed for energieffektive tekniske renoveringer af eksisterende bygninger og opførelse af nye bygninger. Mellem 2006 og 2013 blev 2,8 mio. huse ombygget, og der blev bygget 540,000 energieffektive nye huse.
- I Frankrig indeholder det nye udkast til national lovgivning en lang række konkrete foranstaltninger, navnlig for bygninger. Blandt foranstaltningerne er et skattemæssigt nedslag på op til 30 % af

⁴ Dette svarer til 1483 mio. tons olieækvivalent (Mtoe) i primært energiforbrug i 2020.

⁵ Og dets forgængere direktivet om kraftvarme (2004/8) og direktivet om energitjenester (2006/32).

⁶ Direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne.

⁷ Navnlig direktiv 2009/125/EF om miljøvenligt design og dets gennemførelsesforanstaltninger og direktiv 2010/30/EU om energimærkning og dets gennemførelsesforanstaltninger.

⁸ Forordning (EU) nr. 333/2014 og forordning (EF) nr. 443/2009.

⁹ Den europæiske facilitet for bistand på lokalt plan på energiområdet, som forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank <http://www.eib.org/products/elena/index>

¹⁰ Direktiv 2009/72/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF.

¹¹ Direktiv 2003/87/EF som ændret ved direktiv 2009/29/EF og afgørelse 1359/2013/EU.

udgifterne til energieffektive renoveringer fra september 2014 og fremefter.

- Finansieringsmekanismer under de europæiske struktur- og investeringsfonde diversificeres, så anvendelsen af finansielle instrumenter øges.
- Antallet af medlemsstater, der anvender energisparepligtordninger for forsyningsselskaber, forventes at stige fra fem til seksten. I Polen gennemføres direktivets relevante bestemmelser ved hjælp af en sådan ordning.
- Direktivet fremmer programmer, som skal øge husstandenes bevidsthed om fordelene ved energisyn gennemført af passende rådgivningstjenester. I Det Forenede Kongerige hjælper et særligt departement med at udforme politikker på grundlag af forskning i, hvordan forbrugernes beslutninger om energieffektivitet kan stimuleres ("adfærdsøkonomi").
- På trods af disse gode fremskridt er det kun fem medlemsstater, der hidtil har meddelt fuld gennemførelse af direktivet. Kommissionen har sendt åbningsskrivelser til de andre.
- Gennemførelsen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne er også forsinket, til trods for at fristen for gennemførelse var juli 2012. I øjeblikket er der ni medlemsstater, som stadig ikke har afsluttet gennemførelsesprocessen. I fire tilfælde har Kommissionen indledt retssager.

Energieffektivitetspolitikker leverer håndgribelige resultater

Energieffektivitetsforanstaltninger har medført, at bygninger forbruger mindre energi, ineffektivt udstyr udfases af markedet og mærkning af husholdningsapparater såsom tv-apparater og varmekedler har gjort det muligt for forbrugerne at træffe kvalificerede valg, når de køber ind. Offentlige myndigheder, erhvervslivet, SMV og husholdningerne er ved at blive mere bevidste om, hvordan man kan spare på energien. Inden for transport vil CO₂-præstationskravene nedbringe flådens gennemsnitlige emissioner for nye personbiler med 40 % i 2021 sammenlignet med 2007.

Placeringen af disse elementer i en fælles EU-ramme har kunnet udnytte det indre markeds størrelse, og nationale politiske beslutningstagere har haft mulighed for at lære af hinanden. Den europæiske ramme supplerer nationale foranstaltninger såsom frivillige aftaler, energieffektivitetsforpligtelser, finansieringsordninger og oplysningskampagner. Medlemsstaternes fremskridt på energieffektivitetsområdet gennemgås en gang om året som led i det europæiske semester.

Det billede, der tegner sig, både nationalt og på EU-plan, viser en tiltagende dynamik i energieffektivitetspolitikker og -foranstaltninger.

Behov for en yderligere indsats for at nå EU's energisparemål for 2020

Baseret på en analyse af medlemsstaternes indsats og yderligere prognoser anslår Kommissionen nu, at **EU vil nå energibesparelser på 18-19 % i 2020¹²**. Det bør bemærkes, at ca. en tredjedel af udviklingen hen imod 2020-målet skyldes lavere vækst end forventet under den finansielle krise. Det er derfor vigtigt ikke at tage noget for givet, når det gælder at nå målet på 20 %, og ikke at undervurdere den indsats, der skal til i forbindelse med nye mål for perioden efter 2020.

¹²

Dette indebærer, at energisparemålet på 20 % forfejles med 20-40 Mtoe.

På baggrund af de vidtrækkende fordele ved energieffektivitet, og de tiltagende tegn på, at energieffektivitetspolitikken virker, er det absolut nødvendigt at gøre en ekstra indsats for at sikre, at målet nås fuldt ud. Gennemførelsen af EU's lovramme halter stadig bagefter (se bilag II og III). **Hvis alle medlemsstater nu arbejder lige hårdt for at gennemføre den aftalte lovgivning, kan 20 %-målet nås, uden at der er behov for yderligere foranstaltninger.**

Indsatsen bør koncentreres om følgende:

- at overbevise forbrugerne om kvaliteten af deres bygninger ved at styrke lokal og regional kontrol af nationale bygningsreglementer og give forbrugerne præcise oplysninger om den energimæssige ydeevne af bygninger til salg eller leje¹³
- fuld inddragelse af forsyningsselskaber i et samarbejde med deres kunder om at opnå energibesparelser¹⁴
- styrkelse af markedstilsynet med produkters energieffektivitet, som der skal findes ressourcer til i alle medlemsstater, og som vil sikre lige vilkår for virksomhederne og give forbrugerne de oplysninger, som de har brug for til at kunne foretage et kvalificeret valg¹⁵.

3. ENERGIEFFEKTIVITET: VURDERING AF POTENTIALET FOR 2030

Et vigtigt mål for den fremtidige klima- og energipolitik er at holde energipriserne på et overkommeligt niveau for erhvervslivet, industrien og forbrugerne. Som følge heraf skal 2030-rammen og dens mål baseres på behovet for at nå de klima- og energipolitiske mål på den mest omkostningseffektive måde. En sådan tilgang kræver, at medlemsstaterne har fleksibilitet ved opfyldelsen af deres forpligtelser og kan tage hensyn til deres nationale forhold. På dette grundlag har Kommissionen foreslået bindende mål for reduktionen af drivhusgasemissionerne på 40 % i 2030 (i forhold til emissionerne i 1990) og for en andel af energiforbruget i 2030 på mindst 27 % fra vedvarende energikilder. Det er mellemstationer på den omkostningseffektive vej til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050.

Hvad angår energieffektivitet, er det også anført i 2030-rammen, at en omkostningseffektiv opfyldelse af målet for reduktion af drivhusgasemissioner for 2030 vil kræve øgede energibesparelser i størrelsesordenen 25 %¹⁶. Dette dokument bygger på denne forudsætning og omfatter en mere indgående analyse af det omkostningseffektive potentiale for energieffektivitetsforbedringer og andre energieffektivitetsfordele.

¹³ Kommissionen skønner, at der kan opnås yderligere 15 Mtoe i besparelser i 2020 ved hjælp af disse foranstaltninger. "Study evaluating the National Policy Measures and Methodologies to implement Article 7 of the Energy Efficiency Directive", CE Delft, udkast til undersøgelse bestilt af Kommissionens tjenestegrene.

¹³ http://ec.europa.eu/energy/efficiency/eed/guidance_notes_en.htm

¹⁴ Kommissionen skønner, at der kan opnås yderligere 20 Mtoe i besparelser i 2020 ved hjælp af disse foranstaltninger. se også http://ec.europa.eu/energy/efficiency/eed/guidance_notes_en.htm.

¹⁵ Det burde føre til, at tab på mindst 4 Mtoe besparelser undgås.

¹⁶ Forudsat at samme metode anvendes til måling af fremskridt, som benyttes i øjeblikket for energieffektivitetsmålet på 20 % for 2020.

3.1. EU's konkurrenceevne: vækst, beskæftigelse og industri

Energieffektivitet spiller en vigtig rolle for øget beskæftigelse og vækst¹⁷, navnlig ved at stimulere byggesektoren, som er den sektor, der bedst er i stand til at reagere hurtigt for at understøtte relanceringen af økonomien, og som ikke er udsat for udflytning.

I industrisektoren sigter energieffektivitetspolitikken mod at mindske den mængde energi, der er nødvendig til samme proces eller produkt – det vil sige, at gøre det samme eller mere med mindre ressourcer uden at hæmme vækstudsigterne. Europæiske virksomheder, især inden for fremstillingsindustrien, har allerede bidraget væsentligt til at gøre Europa til en af de mest energieffektive regioner i verden. Navnlig i denne sektor har forbedring af energieffektiviteten ofte været en selvstændig reaktion på prisudviklingen. F.eks. har EU's industri altid anvendt energi mere effektivt end den amerikanske industri – og alligevel forbedret sin energiintensitet med næsten 19 % mellem 2001 og 2011 sammenlignet med kun 9 % i USA¹⁸. Mellem 1990 og 2009 blev energiintensiteten i industrien i EU27 forbedret med 30 %¹⁹.

De lovrammer, der skal støtte disse tendenser, er på plads, med EU's emissionshandelssystem som vigtigste værktøj til at fremme energieffektivitet (og reduktion af drivhusgasemissioner) i industrien og skabe den nødvendige forudsigelighed. Dette vil blive forstærket af emissionshandelssystemets markedsstabilitetsreserve, som vil gøre systemet mere robust over for chok.

EU's energieffektivitetsrammer har vist sig at være en drivkraft for innovation og økonomisk vækst for det europæiske erhvervsliv. Energieffektivitet er blevet en forretningsmulighed – især inden for bygge- og anlægssektoren (som er domineret af SMV). Energieffektivitet styrker konkurrenceevnen ved at skabe markeder for effektive apparater med stor merværdi og teknologier til decentraliseret energistyring. Den stadigt stigende brug af IKT på tværs af mange af de berørte områder er en mulighed for yderligere effektivitetsforbedringer, forudsat at systemer og platforme har åbne standardgrænseflader, som gør opgradering og yderligere innovation lettere. I takt med at den globale efterspørgsel efter energieffektive produkter stiger, skaber energieffektivitetspolitikken også fordele på de globale vækstmarkeder for europæiske produkter og bidrager til en bæredygtig økonomisk udvikling.

Nye teknologier inden for bygge og anlæg, fremstilling og transport har potentiale til at øge energieffektiviteten yderligere, hvis det lykkes at udbrede dem i stor målestok.

3.2. Bygninger — lavere energiregninger for forbrugerne

Forbedringer af energieffektiviteten i bygninger kan spare penge for forbrugerne. EU's husstande bruger i gennemsnit 6,4 % af deres disponible indkomst på energiforbrug til boligen, heraf ca. to tredjedele til opvarmning og en tredjedel til andre formål²⁰. I 2012 var

¹⁷ Meddelelse om initiativet vedrørende grøn beskæftigelse: Udnyttelse af jobskabespotentialet i den grønne økonomi, COM(2014) 446 final.

¹⁸ COM(2014) 21 *Energy prices and costs in Europe*, s. 12; SWD (2014) 19, *Energy Economic Developments in Europe*, s. 36 og 41.

¹⁹ Det Europæiske Miljøagentur 2012, <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/energy-efficiency-and-energy-consumption>.

²⁰ "Energy prices and costs report", arbejdsdok. fra Kommissionens tjenestegrene, SWD (2014) 20 final/2.

næsten 11 % af befolkningen i EU ikke i stand til at holde deres bolig tilstrækkeligt opvarmet²¹. Dette skyldes de stigende energipriser – hvis virkning dog er blevet afbødet af øget konkurrence på det indre marked for energi og af øget energieffektivitet.

Efter indførelsen af effektivitetskrav i bygningsreglementer forbruger nye bygninger i dag kun halvt så meget energi som typiske bygninger fra 1980'erne. Imidlertid er 64 % af rumopvarmningsanlæggene stadig ineffektive eller i bedste fald lavtemperaturmodeller²², og 44 % af alle vinduer har stadig kun ét lag glas²³. Ny effektivitets- og mærkningsstandarder for rumopvarmningsanlæg og vandvarmere vil snart begynde at påvirke markedet. Hvad angår elektricitet, forventes mere effektive apparater at spare forbrugerne for 100 mia. EUR om året på deres energiregninger i 2020, svarende til 465 EUR pr. husstand.

Ret til mere informative, gennemsigtige og hyppige fakturaer og til at deltage i efterspørgselsmarkeder gør forbrugerne i stand til aktivt at styre deres energiforbrug. At skabe et marked for innovative energitjenester, hvor investeringer i energieffektive apparater og intelligent forbrug og produktion betaler sig, bør være i fokus for medlemsstaterne, når de forbereder eller letter indførelsen af intelligente målersystemer.

Bygningers energieffektivitet er steget med 1,4 % om året²⁴. Denne ret begrænsede stigningsrate skyldes navnlig en lav renoveringsgrad. De medlemsstater, der havde den største succes med at reducere unødigt energiforbrug, kombinerede strenge krav til energieffektivitet i nye og renoverede bygninger med programmer, der tager sigte på renovering af eksisterende bygninger²⁵.

Vil vi høste fordelene ved energieffektivitet i bygninger, er den største udfordring at accelerere og finansiere startinvesteringer og fremskynde renoveringen af den eksisterende bygningsmasse fra 1,4 % — det aktuelle gennemsnit — til over 2 % om året.

En del af udfordringen er at gennemføre denne acceleration på en socialt acceptabel måde. Skadelige bivirkninger for de svagere dele af samfundet skal minimeres, og det skal undersøges, hvordan alle dele af samfundet kan drage fordel af investeringer i energieffektivitetsforanstaltninger. Det kræver, at der etableres passende finansielle instrumenter, der er tilgængelige for alle forbrugergrupper uanset deres finansielle situation.

Mindre efterspørgsel efter fossile brændsler vil lidt efter lidt føre til lavere energipriser. Ifølge et skøn vil hver yderligere 1 % i energibesparelser føre til ca. 0,4 % lavere gaspriser og ca. 0,1 % lavere oliepriser i 2030²⁶.

3.3. Energieffektiv transport

Energiforbruget til transport steg med 35 % i perioden 1990-2007, men tendensen har været faldende siden da. Til dato har det mest effektive redskab til at nedbringe forbruget været CO₂-standarder, som mindsker drivhusgasemissionerne og gør personbiler og varebiler mere

²¹ Idem.

²² European Heating Industry, data for 2012, EU28 minus Cypern, Luxembourg og Malta.

²³ Forberedende undersøgelse under direktivet om miljøvenligt design, VHK, foreløbige resultater.

²⁴ "Energy Efficiency Trends in the EU", Odysee-Mure, 2011.

²⁵ F.eks. er det gennemsnitlige forbrug pr. bolig i Tyskland og Slovakiet faldet med 50 % siden 1990.

²⁶ POLES, "Quick analysis of the impact of energy efficiency policies on the international fuel prices", Joint Research Centre, 2014

energieffektive²⁷, men også andre faktorer som høje oliepriser og en aftagende vækst i mobiliteten har bidraget til faldet på 8 % i energiforbruget mellem 2007 og 2012.

Der er tegn på, at transportbrugernes adfærd er ved at ændre sig. I nogle medlemsstater er bileje ved at nå et mætningspunkt; i byerne er der en række vellykkede bestræbelser på at fremme et skift til mere effektive transportformer – elkøretøjer, offentlig transport, cykling og gang. Det nyligt vedtagne direktiv om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer²⁸ og den nye mobilitet i byerne-pakke²⁹ vil understøtte denne tendens yderligere.

Andre initiativer vedtaget af Kommissionen efter hvidbogen om transport³⁰ fra 2011 har til formål at fremme anvendelsen af mere energieffektive transportformer gennem bedre kvalitet og flere valgmuligheder inden for jernbanetjenester³¹, flere investeringer i forskning og innovation inden for jernbanetransport³² og bedre udnyttelse af de indre vandveje³³.

For at opnå størst mulig effektivitet er det nødvendigt gradvist at omdanne det samlede transportsystem i retning af større integration mellem transportformer, innovation og anvendelse af alternative brændstoffer samt forbedret styring af trafikstrømme gennem intelligente transportsystemer. Disse initiativer bør ledsages af mere effektive by- og arealanvendelsespolitikker på EU- og medlemsstatsniveau.

3.4. At finde den rette balance mellem omkostninger og fordele

Det Europæiske Råd arbejder på at vedtage mål for 2030 i oktober, så Unionen kan komme til at spille en aktiv rolle i de igangværende internationale klimaforhandlinger. Det passende bidrag fra energieffektivitet til rammen for 2030 bør baseres på en grundig gennemgang af ekstra omkostninger og fordele ved at gå videre end 25 % energibesparelser, som tidligere anført af Kommissionen. Nogle af de væsentlige aspekter af forskellige løsninger er vist i tabel 1.

²⁷ Emissionerne fra nye solgte biler faldt i 2013 til et gennemsnit på 127 g/km, og målet på 130 g/km i 2015 er dermed opfyldt to år før tid.

²⁸ COM(2013) 18 final.

²⁹ COM(2013) 913 final.

³⁰ COM(2011) 144 final.

³¹ Den fjerde jernbanepakke: http://ec.europa.eu/transport/modes/rail/packages/2013_en.htm.

³² Shift2Rail: http://ec.europa.eu/transport/modes/rail/news/shift-to-rail_en.htm.

³³ NAIADES II-pakken: http://ec.europa.eu/transport/modes/inland/promotion/naiades2_en.htm.

Tabel 1. Omkostninger og fordele ved en række forskellige energieffektivitetsmål³⁴

	REF2013 Reference- scenariet	GHG40 (40% drivhusgasser, 27% vedvarende energikilder, 25% energieffektivitet)	Mere ambitiøse mål for energieffektivitet (%)					
			EE27	EE28	EE29	EE30	EE35	EE40
Energibesparelser i 2030 (evalueret i forhold til 2007- basislinje fremskrivning for primært energiforbrug)	21,0 %	25,1 %	27,4 %	28,3 %	29,3 %	30,7 %	35,0 %	39,8 %
Primært energiforbrug i 2030 (Mtoe) [indenlandsk bruttoenergiforbrug bortset fra ikke-energimæssig anvendelse]	1490	1413	1369	1352	1333	1307	1227	1135
Energisystemomkostninger, eksklusive virkningen af energieffektivitetstiltag på ikkefinansielle omkostninger ³⁵ (gennemsnit årligt 2011-2030 i mia. euro, 2010-priser)	2067	2069	2069	2074	2082	2089	2124	2181
Investeringsudgifter (gennemsnit årligt 2011-2030 i mia. euro, 2010-priser) ³⁶	816	854	851	868	886	905	992	1147
Netto gasimport i 2030 (i mia. m ³) ³⁷	320	276	267	256	248	237	204	184

³⁴ Tabel 1 bygger på de seneste tilgængelige analyser.

³⁵ Begrebet energisystemomkostninger omfatter hovedsageligt to dele: kapitalomkostninger og energikøb. Kapitalomkostningerne kan opdeles i tre hovedelementer: i) de direkte omkostninger ved at investere i energieffektivitetstiltag, ii) omkostningerne ved at tilvejebringe finansiering til formålet, og iii) de ikkefinansielle omkostninger, der skyldes de hindringer, som forbrugerne står overfor, såsom den indsats, der er nødvendig for at indhente oplysninger om energieffektive bygninger eller produkter. Energieffektivitetspolitikker er målrettet mod at fjerne disse hindringer og dermed nedbringe deres omkostninger.

³⁶ Selv om GHG40 er 0,5 mia. EUR (2068,5 mod 2069 mia. EUR) billigere end EE27 i perioden 2011-2030 for så vidt angår de samlede energisystemomkostninger, er investeringsudgifterne en anelse større. Dette skyldes hovedsagelig EE27's lavere mål for nedbringelsen af drivhusgasemissioner (-40,6 % mod -40,1 %) og indførelse af billige energieffektivitetspolitikker, som skal fjerne ikkemærkedrelaterede hindringer (som findes i GHG40) og udnytte det relevante energieffektivitetspotentiale, der findes i EU.

Omkostninger til import af fossilt brændsel (gennemsnitlige årlige 2011-2030 i mia. EUR, 2010-priser)	461	452	447	446	444	441	436	434
Beskæftigelse i 2030 (mio. personer)	231,74	n.a. ³⁸	n.a.	232,39	n.a.	232,53	233,16	235,21
Gennemsnitspris for elektricitet i 2030 (EUR/MWh)	176	179	180	179	178	178	177	182

³⁷ Da PRIMES-output er i Mtoe, er der anvendt en omregningsfaktor på 0,90567 (ref: IEA).

³⁸ For beskæftigelse er der gennemregnet færre modeller, da den indledende analyse viste, at resultaterne – f.eks. for EE27 og EE28 – lå meget tæt på hinanden. Derfor er kun EE28, EE30, EE35 og EE40 gennemregnet.

Et energisparemål på 25 % skønnes at øge de årlige gennemsnitlige omkostninger til energisystemet fra 2067 mia. EUR til 2069 mia. EUR pr. år (2011-2030), dvs. med ca. 2 mia. EUR om året, eller 0,09 %. De betydelige energisystemomkostninger, som påløber i medlemsstaterne, er en del af den løbende fornyelse af et aldrende energisystem³⁹. Med 25 % energibesparelser vil 2030-rammen allerede give væsentlige forbedringer af Unionens energiafhængighed, hvilket svarer til en besparelse på 9 mia. EUR om året på import af fossilt brændsel (2 % lavere) og en reduktion på 13 % af gasimporten (ca. 44 mia. m³) i forhold til de nuværende tendenser og politikker.

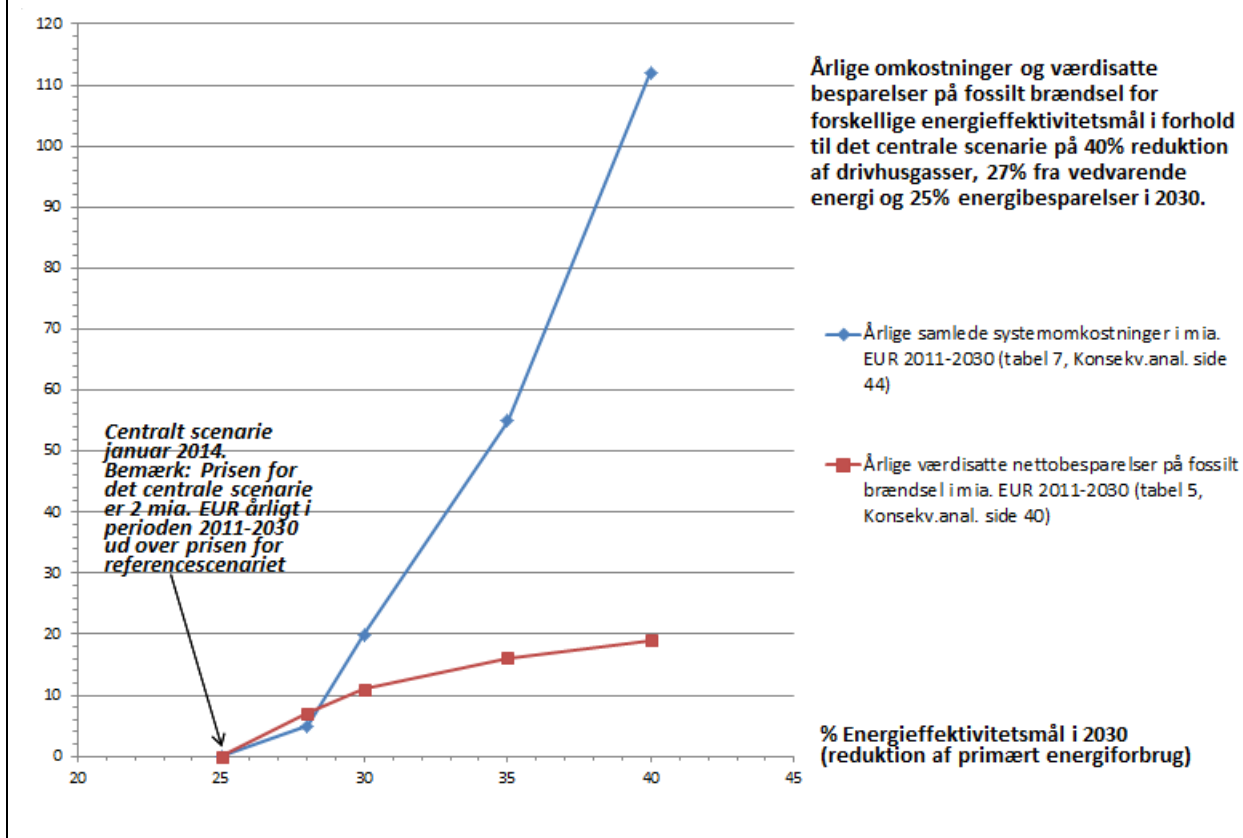
Et mål på 40 % energibesparelser som krævet af Europa-Parlamentet vil have en betydelig virkning, når det gælder at mindske energiafhængigheden og navnlig importen af gas. Disse fordele i form af energisikkerhed vil dog gå hånd i hånd med en kraftig stigning i de samlede energisystemomkostninger fra 2069 til 2181 mia. EUR om året, dvs. ca. 112 mia. EUR om året i perioden 2011-2030.

Kommissionen har vurderet en række ambitionsniveauer, som ligger mellem 25 % og 40 % energibesparelse. Denne vurdering viste, at fordelene øges i takt med ambitionerne for energieffektivitet, og at gasimporten kunne reduceres med 2,6 % for hver yderligere 1 % i energibesparelser. Det har en direkte virkning for en øget forsyningssikkerhed i EU — ved et mål over 35 % energibesparelser sker der dog et drastisk fald i reduktionen af gasimporten i forhold til yderligere energibesparelser.

Mere generelt fremgår det af tabel 1 og figur 2, at et mere ambitiøst mål for energieffektivitet giver større fordele, især når man ser på importen af fossilt brændsel. Blandt yderligere fordele kan nævnes reducerede drivhusgasemissioner, mindre luft-, støj-, vand- og jordforurening, mindsket ressourceanvendelse til energiudvinding, -omdannelse, -transport og -forbrug sammen med fordele for både menneskers sundhed og økosystemernes tilstand. Dette bliver suppleret af fordele i form af potentielt højere beskæftigelse. Der er dog også yderligere omkostninger ud over, hvad der er nødvendigt for at nå drivhusgasreduktionsmålet på 40 %. Et energieffektivitetsmål på 28 % ville f.eks. øge de samlede energisystemomkostninger fra 2069 mia. EUR om. år med et mål på 25 % til 2074 mia. EUR, dvs. en stigning på ca. 5 mia. EUR om året, eller 0,24 % pr. år i perioden 2011-2030. Figur 2 viser også, at energieffektivitetsomkostninger stiger hurtigere end besparelserne i forbindelse med importeret fossilt brændsel.

³⁹ Det anslås, at der er behov for ca. 1 billion EUR over de næste 10 år til investering i produktion og transport og 600 mia. EUR til transmission og distribution.

Figur 2. Yderligere gennemsnitlige årlige energisystemomkostninger og fossilbrændselsbesparelser sammenlignet med det centrale scenarie med mål på 40 % for drivhusgasser, 27 % for energi fra vedvarende kilder og 25 % energibesparelser.

Bemærk: Tabel 1 i det foregående viser de vigtigste omkostninger og fordele ved forskellige energispareniveauer i 2030

Fordelingen af virkningerne spiller også en vigtig rolle. Yderligere foranstaltninger til at forbedre energieffektiviteten vil hovedsageligt skulle tackle bygningers og produkters energieffektivitet og hører således i stort omfang hjemme i de ikkekvotebelagte sektorer. I bygge- og anlægssektoren, der tegner sig for ca. 10 % af EU's BNP, er forbedringer af energieffektivitet i bygninger den mest lovende drivkraft for at genskabe væksten efter krisen.

4. FINANSIERING AF ENERGIEFFEKTIVITETSTILTAG OG OVERGANGEN TIL 2030

De energieffektivitetsmuligheder, som udpeges i denne gennemgang, kan finansieres, forudsat at der etableres virksomme finansieringsrammer til finansiering af de betydelige startomkostninger.

EU-midler bør mobilisere privat finansiering

Der vil være betydelige EU-midler til rådighed til at gennemføre energieffektivitetsforanstaltninger i perioden forud for 2020 inden for den nuværende flerårige finansielle ramme. Brugen af disse midler er allerede et væsentligt punkt i drøftelsen med medlemsstaterne i forbindelse med den samlede aftale om 2030-rammen og opnåelse af en rimelig og retfærdig fordeling af indsatsen.

Hvis midlerne bruges fornuftigt, vil investeringer foretaget i perioden før 2020 fortsætte med at give de nødvendige energibesparelser også efter 2020. Størstedelen af

energibesparelspotentialer ligger i byggesektoren, idet 40 % af EU's energiforbrug går til bygninger, næsten 90 % af EU's bygningsareal er privatejet, og mere end 40 % af beboelsesejendommene stammer fra før 1960. Det peger i retning af et behov for betydelig privat finansiering. Det er derfor væsentligt, at der udvikles et marked for energieffektivitetsforbedringer, og at offentlige midler anvendes til gearing af privat kapital.

Som eksempel kan nævnes, at institutionelle investorer i EU (tilhængere af initiativet vedrørende principper for ansvarlige investeringer) i øjeblikket forvalter over 12 billioner EUR, og det beløb, som de har investeret i private ejendomme, anslås til over 1,5 billioner EUR i 2012. Der er tale om tilgængelige ressourcer, som skal frigøres ved intelligent brug af offentlige midler og et langsigtet, gennemsigtigt og stabilt regelsæt. Det blev fastslået i konsekvensanalysen, at et ekstra investeringsbeløb på 38 mia. EUR/år er nødvendigt for at gennemføre 2030-rammen. På denne baggrund mener Kommissionen, at medlemsstaterne bør afsætte betydelige dele af samhørighedspolitikens midler og/eller nationale midler til at støtte overgangen til en lavemissionsøkonomi med henblik på at bruge ressourcerne til gearing af privat kapital. I EU's budget for 2014-2020 er engagementet for energieffektivitet øget betydeligt. Der vil være mindst 38 mia. EUR til rådighed til investeringer i tiltag til fremme af en lavemissionsøkonomi under de europæiske struktur- og investeringsfonde 2014-2020 – og dette beløb vil blive ganget med national og regional medfinansiering og med privat kapital, der tiltrækkes.

Derudover vil yderligere støtte fra Horisont 2020 og de europæiske struktur- og investeringsfonde blive investeret i innovation inden for energieffektivitet. I perioden 2014-2020 er der afsat ca. 2 mia. EUR, navnlig gennem fokusområdet energieffektivitet under Horisont 2020's samfundsmæssige udfordring "Sikker, ren og effektiv energi" samt de offentlig-private partnerskaber vedrørende "energieffektive bygninger" og "fremtidens fabrikker" og for en "bæredygtig forarbejdningsindustri gennem ressource- og energieffektivitet (SPIRE)".

I de senere år har EU udviklet pilotprojekter for innovative finansieringsinstrumenter, såsom den europæiske fond for energieffektivitet (EEF), Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi (GEEREF) og Privat finansiering til energieffektivitet (PF 4EE) under LIFE-programmet, som umiddelbart kan anvendes eller tjene som eksempler til efterligning på medlemsstatsniveau. Derudover opmuntres der med udgangspunkt i de første vellykkede erfaringer i perioden 2007-13 med Jessicainstrumentet⁴⁰ kraftigt til at bruge de finansielle instrumenter under ESI-fondene for 2014-2020, f.eks. "renoveringslånet". De vil give bedre muligheder for medlemsstaterne til at sikre en stor løftestangseffekt for ESI-midler. Det bliver stadig tydeligere, hvor vigtigt det er at bruge offentlige midler som udløser for at involvere privat kapital: mere omkostningseffektiv brug af knappe offentlige ressourcer, vigtige løftestangsvirkninger til at mobilisere den private sektors investeringer, bedre afpasning af offentlig støtte til erhvervslivets investeringscyklus, inddragelse af den finansielle sektor, mere gennemsigtighed og mindre administrativ byrde.

⁴⁰ Joint European Support for Sustainable Investment in City Areas (JESSICA)

Faktorer, der påvirker udbud og efterspørgsel for finansiering af investeringer, skal tages op

På efterspørgselssiden skal energiforbrugerne informeres bedre om de fulde fordele ved energieffektivitet, som er mere omfattende end bare tilbagebetalingsperioden for investeringer eller sparede kilowatt-timer, f.eks. bedre livskvalitet eller øget konkurrenceevne for deres virksomheder. Yderligere efterspørgsel kan fremmes gennem en mere effektiv gennemførelse af den eksisterende lovramme, bistand til udvikling og demonstration af robuste og skalerbare investeringsprojekter og viden- og erfaringsdeling.

Adgangen til finansiering kan øges ved at anvende offentlige midler til at strukturere og kopiere eksisterende skræddersyede finansieringsordninger og ved at tilbyde attraktive og lettilgængelige (tæt på markedet) og enkle finansieringsprodukter såsom lavtforrentede lån til forskellige typer forbrugere.

For at motivere energiforbrugere at søge finansiering til forbedringer af energieffektivitet er der desuden brug for mere økonomisk orienteret samfundsøkonomisk forskning for bedre at kunne forstå forbrugernes adfærd – herunder lejerers og lavindkomstfamiliers – når de træffer beslutning om energieffektivitetsforanstaltninger. Der bør lægges særlig vægt på det voksende marked for energitjenester (herunder indgåelse af kontrakter om energiydelser og energitjenesteaftaler). Levering af nye tjenester (f.eks. energibesparelser), der skyldes efterspørgselsrelaterede forretningsmodeller, vil helt sikkert påvirke efterspørgslen efter investeringer og finansiering.

For at stimulere udbuddet af investeringer i energieffektivitet er det nødvendigt at gøre en indsats for at demonstrere over for investorer og långivere, at forretningskonceptet er fornuftigt. Gennemsigtighed, skalerbarhed og standardisering er en forudsætning for at kunne oprette et sekundært marked for finansielle produkter til energieffektivitet og åbne op for refinansieringen af energieffektivitetsinvesteringer via kapitalmarkedsprodukter og -strukturer.

Mobilisering af udbud af og efterspørgsel efter finansiering af investeringer indebærer derfor:

- Identifikation, måling, dokumentation og værdiansættelse af de samlede fordele ved energieffektivitetsinvesteringer ved hjælp af pålidelige data og dokumentation, som kan anvendes af private og erhvervsmæssige investorer samt den finansielle sektor, navnlig gennem brugen af energiattester i bygningssektoren
- Udvikling af standarder for hvert led i energieffektivitetsinvesteringsprocessen, herunder retlige kontrakter, kreditgivning, udbudsprocedurer, tildeling, måling, kontrol, rapportering, energimæssig ydeevne (kontrakter og attester) og forsikring
- Tilrådighedsstillelse af værktøjer og tjenester for forbrugerne, så de kan styre deres energiforbrug, får mulighed for at sammenligne (kapital-) omkostningerne ved investeringer i energieffektivitet med de (driftsmæssige) omkostninger til energiforbrug
- Målrettet anvendelse af EU-midler (navnlig ESIF) gennem offentlig-private finansielle instrumenter med det formål at øge investeringerne og bidrage til at fremskynde finansiering fra den private sektor ved hjælp af skaleret risikodeling, foruden at indtægterne fra emissionshandelssystemet kunne øremærkes til investeringer i energieffektivitet

- At medlemsstaterne bevæger sig væk fra den traditionelle tilskudsfinansiering og søger at finde modeller, der bedst kan tilvejebringe investeringer til energieffektiv renovering af deres bygningsmasse (som beskrevet i deres nationale strategier for renovering af bygninger)
- En styrket dialog mellem den finansielle sektor, den offentlige sektors beslutningstagere og andre involverede professionelle aktører, som gør det muligt for dem at strukturere og demonstrere de mest effektive finansieringsmekanismer og investeringsordninger — både tilpasset til lokalt niveau eller specifikke markedssegmenter og overførbare til hele EU.

Kommissionens rolle

Kommissionen vil styrke samarbejdet med medlemsstaterne, den offentlige sektors beslutningstagere, investorer og finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Investeringsbank ("EIB"), for at øge kendskabet til de eksisterende finansieringsmekanismer for energieffektivitet ud over rene tilskud, deres resultater og virkninger, herunder problemstillinger i forbindelse med risikovurdering, værdiansættelse og standardisering. Kommissionen vil også fortsat samarbejde med finansielle institutioner og medlemsstaterne om videreudvikling eller udbredelse af passende finansielle instrumenter og initiativer, der skal styrke tilgængeligheden af likvide midler til energieffektivitetsforanstaltninger.

Der vil blive lagt særlig vægt på at samarbejde med medlemsstaterne om anvendelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde, så der tages højde for de forskellige behov, hindringer og muligheder i Unionen. Kommissionen har allerede offentliggjort en detaljeret vejledning i finansiering af bygningsrenovering med midler fra samhørighedspolitikken, som tager sigte på at hjælpe forvaltningsmyndigheder med at planlægge og foretage investeringer i bygninger inden for de operationelle programmer. Den indeholder en liste over eksempler på god praksis og casestudier. Den gennemgår også de forskellige finansieringsmekanismer, som myndighederne kan bruge til at iværksætte storstilede investeringer i renovering af bygninger og tiltrække større investeringer fra den private sektor.

Kommissionen vil desuden fortsat arbejde tæt sammen med medlemsstaterne og komme med yderligere vejledning om nødvendigt for at supplere den eksisterende vejledning til støtte for gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet⁴¹⁾ og støtte udveksling af god praksis. Derudover vil Kommissionen fortsætte med at sikre, at EU-lovgivningen gennemføres korrekt og anvendes, så der sikres lige vilkår mellem medlemsstaterne og størst mulige energibesparelser.

5. DET VIDERE FORLØB

Efter en forsigtig start giver EU's energieffektivitetspolitik nu resultater. Med udgangspunktet i målet om energibesparelser på 20 % for 2020 er der vedvarende fremgang på europæisk og nationalt plan. Med fuld gennemførelse og overvågning af allerede vedtaget lovgivning kan EU bane vejen for at nå sit mål og spare 170 Mtoe i energiforbrug mellem 2010 og 2020.

⁴¹ Meddelelsen "Gennemførelse af energieffektivitetsdirektivet – Kommissionens vejledning [COM(2013) 762].

Den seneste udvikling, navnlig krisen i Ukraine, er en kraftig påmindelse om EU's sårbare situation, hvad angår energiforsynings sikkerhed og gasimport i særdeleshed. Den nylige europæiske sikkerhedsstrategi erindrer om betydningen af energieffektivitet som et middel til at forbedre EU's forsynings sikkerhed — hver yderligere 1 % i energibesparelser mindsker gasimporten med 2,6 %.

På denne baggrund mener Kommissionen, at det er hensigtsmæssigt at bevare den aktuelle fremgang i energibesparelserne og foreslå et ambitiøst mål for energieffektivitet på 30 %. Det vil give væsentlige ekstra fordele, og de ekstra omkostninger er rimelige set i forhold til de tiltagende risici for energiforsynings sikkerheden, samtidig med at den prismæssige overkommelighed for EU's klima- og energistrategi for 2030 bevares.

De nuværende rammer, som bygger på et vejledende mål på EU-plan og en blanding af bindende EU-foranstaltninger og nationale foranstaltninger har vist sig at være effektive som drivkraft for store fremskridt i medlemsstaterne. Denne tilgang bør derfor fortsat anvendes frem til 2030, og energieffektivitet bør være en integreret del af den forvaltningsramme, der foreslås i 2030-meddelelsen, som forenkler de aktuelle overvågnings- og indberetningskrav. Energieffektivitet vil derfor være en vigtig del af medlemsstaternes nationale planer for konkurrencedygtig, sikker og bæredygtig energi, som vil skabe større sammenhæng mellem nationale og regionale klima- og energipolitikker og -foranstaltninger.

Med udgangspunkt i de nationale planer, der modtages, og under anvendelse af sine egne fælleseuropæiske analyser på energi- og klimaområdet vil Kommissionen overvåge de nationale planer og vurdere udsigterne til at nå de enkelte landes/EU's klima- og energimål (herunder for energieffektivitet), udsigterne for EU's energifafhængighed og den effektive funktion af det indre marked for energi, på grundlag af passende nøgleindikatorer for energi. Kommissionen vil i denne forbindelse undersøge anvendelsen af yderligere indikatorer til at udtrykke og overvåge opfyldelsen af målene for energieffektivitet, f.eks. energiintensitet, der tager bedre højde for de tilgrundliggende **ændringer i og prognoser for BNP og befolkningstilvæksten**. Desuden vil Kommissionen gøre **status over fremskridtene inden for energieffektiviteten i 2017 under hensyntagen til disse elementer**. I sidste ende vil forvaltningsprocessen tilvejebringe de rammer, inden for hvilke effektiviteten af de nationale politikker og EU's politikker i tilknytning til klima- og energimålene for 2030 skal evalueres.

Kommissionen vil også fortsætte sine bestræbelser på at videreudvikle de energi- og økonomimodeller, som anvendes til at vurdere omkostninger og fordele ved energieffektivitetsforanstaltninger.

Kommissionen vil fortsat støtte medlemsstaterne i deres nationale bestræbelser via politiske foranstaltninger på EU-plan som et bidrag til at nå de foreslåede besparelser. I denne sammenhæng benyttes følgende elementer:

- Den kommende evaluering og gennemgang af direktivet om energimærkning og visse aspekter af direktivet om miljøvenligt design, som finder sted i slutningen af 2014, vil give mulighed for at ajourføre den produktorienterede politiske ramme
- Yderligere udvikling af finansielle instrumenter og projektudviklingsbistand for at geare den private sektors investeringer i energieffektivt udstyr og teknologi
- Evaluering og gennemgang af direktiverne om energieffektivitet og bygningers energimæssige ydeevne, hvor artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet og de næste nationale energieffektivitetshandlingsplaner i 2017 vil være en lejlighed til at overveje,

hvilke politiske elementer, der er nødvendige som motor for vedvarende investeringer i energieffektivitet, især i lyset af den aktuelt planlagte udfasning af nogle af nøgleelementerne i direktivet om energieffektivitet i 2020

- Kommissionens kommende meddelelse om detailmarkedet vil fokusere på at skabe et marked, hvor innovative tjenester baseret på dynamisk prissætning sikrer, at markedet tilbyder produkter, der fremmer effektiv energiudnyttelse, baseret på en dialog med medlemsstaterne og de regeludstedende myndigheder og inden for rammerne af direktivet om energieffektivitet og lovgivningen om det indre energimarked
- Indførelse af markedsstabilitetsreserven under emissionshandelssystemet, som vil fremme energieffektivitetsforbedringer i industrisektoren og sikre, at synergieffekter mellem energieffektivitet og klimapolitikker udnyttes
- Gradvis gennemførelse af det program, der blev forelagt i hvidbogen om transport fra 2011⁴²
- Brug af Horisont 2020-programmet for forskning og innovation og et tæt samarbejde med medlemsstaterne for at sætte gang i leveringen af overkommelige og innovative energieffektive produkter og nye forretningsmodeller for levering heraf.

6. KONKLUSIONER

De nuværende prognoser tyder på, at de aktuelle 2020-mål for energieffektivitet er godt på vej til at blive nået. Kommissionen har ikke til hensigt at foreslå nye foranstaltninger, men opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres aktuelle indsats for at sikre en kollektiv opfyldelse af 2020-målet. Kommissionen vil supplere disse bestræbelser med passende retningslinjer og formidling af bedste praksis med henblik på at sikre fuld udnyttelse af de tilgængelige EU-midler.

Kommissionens meddelelse om en politisk ramme for klima- og energipolitikken for 2030 pegede på et niveau for energibesparelser på 25 % som led i en strategi til at nå reduktionsmålet for drivhusgasemissionerne på 40 % på den mest omkostningseffektive måde. I betragtning af, hvor vigtigt det er at styrke EU's energiforsyningssikkerhed og mindske Unionens importafhængighed, finder Kommissionen dog, at det er hensigtsmæssigt at foreslå et mere ambitiøst mål, nemlig 30 %. Det vil øge omkostningerne for 2030-rammen med 20 mia. EUR pr. år, men vil alligevel levere håndgribelige økonomiske og energisikkerhedsmæssige fordele.

⁴²

KOM(2011) 144 endelig.

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.7.2014
COM(2014) 520 final

ANNEXES 1 to 3

BILAG

til

MEDDELELSEN FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**Energieffektivitet og dens bidrag til energiforsyningsikkerheden og den klima- og
energipolitiske ramme for 2030**

{SWD(2014) 255 final}

{SWD(2014) 256 final}

BILAG I

Politiske udviklinger, der er indberettet i de nationale handlingsplaner for energieffektivitet i 2014

Østrig

- Energieffektivitetskrav for energidistributører, hovedsagelig vedrørende effektiviteten af eksisterende bygninger.
- Fornyet indsats for at øge andelen af fjernvarme.
- Audit, pilot- og demonstrationsprojekter inden for industriel energieffektivitet.
- Energiafgifter vil fortsat spille en betydelig rolle.

Belgien

- Foranstaltninger rettet mod byggesektoren.
- Skattelettelser for bygningsrenovering.
- Forbedret forbrugsmåling og fakturering.

Cypern

- Sponsorering og godtgørelsesplaner for energibesparelser.
- Kampe med sigte på udskiftning af ineffektive energiforbrugende produkter.
- Projekter til fremme af energieffektivitet i private biler og andre energieffektivitetsforanstaltninger i transportsektoren.

Den Tjekkiske Republik

Ny finansieringsordning målrettet mod:

- energispareforanstaltninger i bygninger i alle sektorer (klimaskærm og teknologi)
- energibesparelser i processer i industrien og servicesektoren
- mere effektiv energiinfrastruktur (hovedsagelig fjernvarmesystemer) beskæring af tabene ved distribution af elektricitet og varme
- fremme af højeffektiv kraftvarmeproduktion.

Danmark

- Øget ambitionsniveau for energieffektivitet fra årlige besparelser på 2,6 % til 3 %.
- Oplysninger til forbrugerne (f.eks. forbedrede energiattester for bygninger).
- Oplysninger om energieffektiviteten til banker og realkreditinstitutter.

Estland

- Nye programmer for bygningsrenovering, støtte til energisyn og investeringer i energieffektivitet i industrien samt udskiftning af gadebelysning.

- Tilskud, præferencelån og garantier til støtte for renovering af ejendomme med flere lejligheder og en støtteordning med henblik på at forbedre energieffektiviteten af små beboelsesejendomme.
- Fortsat rolle for afgifter.

Finland

- Styrkelse af eksisterende foranstaltninger, f.eks. frivillige aftaler med industrien, frem for indførelse af nye foranstaltninger. Frivillige aftaler integrerer elementer som energisyn, skattebegunstigelser og uddannelse.
- Foranstaltninger rettet mod bygninger vil også blive styrket. Disse foranstaltninger kombinerer bygningsreglementer, informationskampagner og forskellige incitament, herunder skattegodtgørelser. Der vil fortsat blive lagt meget vægt på at fortsætte med at øge effektiviteten i forbindelse med opvarmning (det årlige salg af varmepumper er allerede steget fra mindre end 1000 i 1999 til 60 000 i 2012).

Frankrig

- Fordobling af ambitionsniveauet for den obligatoriske energieffektivitetsordning.
- Særlig fond til bygningsrenovering, der fungerer som en garantifond med henblik på at mobilisere private investeringer.
- Beskatning i transportsektoren kan føre til yderligere besparelser.

Tyskland

- Ajourført beregning baseret på de seneste statistikker viser, at Tysklands primære energiforbrug vil være næsten 10 % lavere end det mål, der blev anmeldt i 2013.
- De nuværende politiske foranstaltninger vil blive styrket, herunder krav til bygningers energieffektivitet, beskatning, rådgivning/oplysning og støtte til investeringer, navnlig gennem KfW-ordningen.
- Et vigtigt element i den nye politiske indsats bliver udviklingen af markedet for energitjenesteselskaber.

Irland

- De foranstaltninger, der er med i planen, forventes at medføre besparelser marginalt over det nationale mål.
- Fokus i bygningssektoren er på udvikling af måle- og kontrolsystemer til nøjagtig måling af opnåede besparelser.
- Dette vil være grundlaget for en øget efterspørgsel efter mere effektive boliger og energileverancer (f.eks. fra banksektoren)

Italien

- Strengere mindstekrav til opførelsen af nye bygninger og renovering af bestående bygninger.
- Konsolidering af skattebegunstigelser for renovering af bygninger og styrkede incitament for bygninger ejet af offentlige organer.

- Styrkelse af energiattestsystemet ("hvide attester")
- Fremme af fornyelsen af flåden af biler og lastvogne op til 3,5 tons.

Letland

- Energieffektivitetskrav vil blive anvendt på energidistributører.
- Disse vil sammen med en ny revolverende national fond for energieffektivitet fokusere på navnlig finansiering af bygningsrenoveringer.

Litauen

- Energieffektivitetskrav vil blive anvendt på store energidistributionsselskaber og forventes at støtte investeringer i energieffektivitet i slutanvendelserne, især i bygge/anlægssektoren og industrien.
- Støtteordning til forbedring af effektiviteten af de lokale fjernvarmenet.
- Den nationale fond skal fremme forbedring af bygningers energimæssige ydeevne.

Malta

- Ambitionsniveauet for de nationale vejledende mål er steget med 12 %.
- Obligatoriske ordninger for energieffektivitetskrav.
- Gratis energisyn for husholdninger og SMV på anmodning.
- Andre fokusområder: udrulning af intelligente målere, oplysningskampagner, renovering af bygninger, transportforanstaltninger, modernisering af kraftværker, forbedret energieffektivitet i vanddistributionen.

Nederlandene

- Energiaftale for bæredygtig vækst, herunder centrale, regionale og lokale myndigheder samt arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, civilsamfundsorganisationer og finansieringsinstitutter, bl.a. om energieffektivitet. Aftalen vedrører navnlig energieffektivitet i bygninger, industri og landbrug.

Portugal

- Portugal satser på videreførelse af eksisterende ordninger, som er under revision for at fokusere på dem, der er mest omkostningseffektive.
- Ordninger til fremme af varmeisolering af boliger forventes at have den største virkning.

Spanien

- Ambitionsniveauet for det nationale vejledende mål er blevet opjusteret en smule i forhold til 2013.
- Energieffektivitetskrav for energiselskaber.
- Renovering af beboelses- og erhvervsejendomme ved hjælp af en national fond for energieffektivitet.
- Incitamenter til energieffektiv transport, skattemæssige foranstaltninger, uddannelse, national oplysningskampagne om energieffektivitet.

Sverige

- Energieffektivitet vil fortsat primært blive drevet gennem beskatning.

Det Forenede Kongerige

- Største besparelser fra energieffektivitetskrav til bygninger.
- Fokus på at forbedre Green Deal-ordningen.

BILAG II

Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne – status for gennemførelsen pr. 22. juli 2014

Medlemsstat	Gennemførelse som angivet af medlemsstaten	Sager om manglende meddelelse	Omkostnings-optimale niveau - rapport (artikel 5)	Konsoliderede oplysninger - næsten energi-neutrale bygninger (artikel 9)
<i>Frist:</i>	<i>9. juli 2012</i>		<i>21. marts 2013</i>	<i>4. marts 2014</i>
Østrig	Nej	I gang	✓	✓
Belgien	Nej	I gang	✓	✓
Bulgarien	Ja	Lukket	✓	✓
Kroatien	Ja	I gang ¹	Delvis afgivet	✓
Cypern	Ja	Lukket	✓	✓
Den Tjekkiske Republik	Ja	I gang	✓	✓
Danmark	Ja	Lukket	✓	✓
Estland	Ja	Lukket	✓	✓
Finland	Nej	I gang	✓	✓
Frankrig	Ja	Lukket	✓	✓
Tyskland	Ja	Lukket	✓	✓
Grækenland	Ja	Lukket	Nej	Nej
Ungarn	Ja	Lukket	✓	✓
Irland	Ja	Lukket	✓	✓
Italien	Ja	I gang	✓	✓
Letland	Ja	Lukket	✓	✓
Litauen	Ja	Lukket	✓	✓

¹ Traktatbrudssag, åbningsskrivelse sendt.

Luxembourg	Ja	Lukket	✓	✓
Malta	Ja	Lukket	✓	✓
Nederlandene	Nej	I gang	✓	✓
Polen	Nej	I gang	✓	✓
Portugal	Ja	Lukket	✓	✓
Rumænien	Ja	Lukket	Nej	Nej
Spanien	Ja	Lukket	✓	Nej
Den Slovakiske Republik	Ja	Lukket	✓	✓
Slovenien	Nej	I gang	✓	Nej
Sverige	Ja	Lukket	✓	✓
Det Forenede Kongerige	Ja	Lukket	✓	✓

BILAG III
Direktivet om energieffektivitet – status for gennemførelsen pr. 16. juli 2014

Medlemsstat	Energi-effektivitetsmål (artikel 3)	Strategi for renovering af bygninger (artikel 4)	Ordninger for energisparepligt og/eller alternative foranstaltninger (artikel 7)	Nationale handlingsplaner for energieffektivitet (artikel 24, stk. 2)	Gennemførelse som angivet af medlemsstaten
<i>Frist:</i>	<i>30. april 2013</i>	<i>30. april 2014</i>	<i>5. december 2013</i>	<i>30. april 2014</i>	<i>5. juni 2014</i>
Østrig	✓	✓	✓	✓	Nej
Belgien	✓	✓	✓	✓	Nej
Bulgarien	✓	✓	✓	✓	Nej
Kroatien	✓	✓	✓		Nej
Cypern	✓	✓	✓	✓	Ja
Den Tjekkiske Republik	✓	✓	✓	✓	Nej
Danmark	✓	✓	✓	✓	Ja
Estland	✓	✓	✓	✓	Nej
Finland	✓	✓	✓	✓	Nej
Frankrig	✓	✓	✓	✓	Nej
Tyskland	✓	✓	✓	✓	Nej
Grækenland	✓		✓		Nej
Ungarn	✓		✓		Nej
Irland	✓	✓	✓	✓	Nej
Italien	✓	✓	✓	✓	Ja
Letland	✓	✓	✓	✓	Nej
Litauen	✓	✓	✓	✓	Nej
Luxembourg	✓		✓		Nej

Malta	✓	✓	✓	✓	Ja
Nederlandene	✓	✓	✓	✓	Nej
Polen	✓		✓		Nej
Portugal	✓		✓	✓	Nej
Rumænien	✓	✓	✓		Nej
Spanien	✓	✓	✓	✓	Nej
Den Slovakiske Republik	✓	✓	✓	✓	Nej
Slovenien	✓		✓		Nej
Sverige	✓	✓	✓	✓	Ja
Det Forenede Kongerige	✓	✓	✓	✓	Nej